

Sobotné ticho

Lk. 23,54-56 – „*A bol deň prípravy a nastávala sobota. Ženy, ktoré Ho nasledovali a prišli s Ním z Galiley, dívali sa na hrob a na to, ako bolo uložené Jeho telo. Potom sa vrátili a pripravili vonné veci a masti. Ale v sobotu, podľa prikázania, odpočívali.*“

Stručný prehľad udalostí Veľkého týždňa:

Ako sa blížil koniec Kristovej pozemskej služby, menil sa aj spôsob jeho práce (doteraz sa vyhýbal akémukoľvek rozruchu okolo svojej osoby, nechcel byť stredobodom záujmu verejnosti). Pri poslednej ceste do Jeruzalema sa situácia úplne zmenila.

Nedeľa – 1. deň po sobote

Príchod Ježiša do Jeruzalema sa konal v nedeľu; svojim príchodom na oslici naplnil SZ proroctvo Zach. 9,9. – „*...Ajhl'a, tvoj kráľ prichádza k tebe spravodlivý a plný spásy, pokorný, sediac na oslovi, na osliatku, na mláďati oslice.*“ Toto je prvýkrát, keď Ježiš nejde peši, ale ide na oslici.

V zástupe s Ježišom neboli len jeho učeníci, ale aj veľký zástup ľudí, ktorí sa stretli s jeho milosrdenstvom (Lazar). K zástupu sa pripojili aj davy ľudí, ktorí prichádzali do Jeruzalema na veľkonočné sviatky.

Odozva na Ježišov vstup do Jeruzalema bola veľká „*v celom meste nastal rozruch*“. Zástupy pozdravovali Ježiša ako svojho kráľa – volali „*Hosana synovi Dávidovmu*“, **Mt. 21,8.** - „*A veľký zástup rozprestieral rúcha na cestu, iní sekali ratolesti zo stromov a stlali na cestu.*“

Ježiš tieto pocty neodmieta, ako to bolo vždy doteraz – boli to pocty pre prichádzajúceho Mesiáša a Ježišovým zámerom bolo, verejne sa predstaviť ako zaslúbený Mesiáš.

Na noc odchádza do Betánie (8-10 km od Jeruzalema)

Pondelok – 2. deň po sobote

Cestou do Jeruzalema zlorečí figovníku, ktorý nasledujúci deň nájdú vyschnutý. Keď prichádza ráno do chrámu zisťuje, že situácia je ešte horšia ako na začiatku svojej služby.

E.G. Whitová v knihe **Túžba vekov (407)** píše - „*...chrámoví hodnostári sami kupovali, predávali a menili peniaze, .. neboli o nič lepší než zloději*“

Ježiš, ktorý deň predtým prijal pocty izraelského kráľa a Mesiáša musel dnes podľa toho aj konať. Vedel, že to nezmení myslenie duchovných vodcov Izraela, ale svoju úlohu musel dotiahnuť dokonca. Vtedy povedal známe slová na adresu predávajúcich a kupujúcich - **Mt. 21,13.** „*Napísané je: Dom môj bude sa volať domom modlitby, ale vy robíte z neho peleš lotrov.*“ (Roh) Tí, ktorým boli adresované tieto slová rýchlo opustili chrámové priestory, ale namiesto nich prichádzajú na nádvorie slepí, chromí, zomierajúci, tí ktorí potrebovali pomoc veľkého Lekára a Ježiš ich uzdravoval. Následne títo uzdravení vzdávajú chválu Ježišovi. Najhlasnejšie sa prejavovali deti, volajúc Hosanna, Synovi Dávidovmu, tak ako to počuli deň predtým. Pre kňazov a farizejov to bolo priveľa a tak sa snažia zastaviť tieto prejavy radosti a oslavy Mesiáša, ale nikto ich neposlúcha a sám Ježiš to prijíma.

Utorok – 3. deň po sobote

Ježiš opäť vyučuje v chráme, hovorí podobenstvá: o dvoch synoch, o svadbe kráľovho syna, o vinohradníkoch.

Potom prichádzajú farizeji a saduceji, aby ho pokúšali ohľadne platenia dane a vzkriesenie. Ježiš im jasne a zrozumiteľne zodpovedal ich otázky, ale následne vysvetlil zástupom pravú povahu kňazov – vodcov Izraelského národa. Obyčajný ľud bol zotročený dlhoročnou tradíciou, ktorá ubíjala a preto v teraz Ježiš otvorene hovorí pravdu. Ježiš vtedy povie 8x beda proti zákonníkom a farizejom Mt. 23,13-36.

Ježiš opúšťa chrám so slovami **Mt. 23,38.** „*Hl'a, zanecháva sa vám váš dom pustý!*“

Stretnutie s duchovnými vodcami Izraela Ježiša nepovzbudilo, ale keď vychádza z chrámu prichádza za ním skupina Grékov, ktorí ho chcú vidieť – zrejme počuli o Jeho triumfálnom príchode do Jeruzalema a chcú vidieť pravdu o jeho poslaní a Ježiš im vychádza v ústrety Na záver dňa Ježiš hovorí učeníkom o znameniach zničenia chrámu a konca sveta, podobenstvá o 10 pannách, o hrivnách, o súde národov.

Streda – 4. deň po sobote

Kňazi a zákonníci sa definitívne rozhodli dať zabiť Ježiša a hľadajú spôsob ako to urobiť. Celkom im príde vhod, keď za nimi prichádza Judáš, ktorý sa ho rozhodol zradiť.

Štvrtok – 5. deň po sobote

Ježiš posielala učeníkov pripraviť veľkonočnú večeru – veľkonočného baránka vo večeradle. Pred samotnou večerou Ježiš umýva učeníkom nohy a následne opäť potvrdí že je zaslúbený Mesiáš. **Jan 13,13** - „*Vy ma nazývate Majstrom a Pánom, a dobre hovoríte, lebo tým som.*“

Ježiš tu uzatvára SZ bohoslužobný systém – ceremoniálny obetný systém fungujúci cca 4000 rokov, ktorý vrcholí najväčšou obeťou Božieho Baránka a začína nový úkon pripomínajúci obeť Božieho Syna – Pamiatka Večere Pánovej

Po veľkňazskej modlitbe spoločne zaspievali pieseň (Žalm 117) a idú cez Olivový vrch do záhrady Getsemane. V Getsemanskej záhrade Ježiš vybojoval najväčší zápas na tejto zemi. Tu Boží Syn pocítil, že jeho spojenie s Otcom sa prerušilo a Ježiš je naplnený úzkosťou, či obstojí v ľudskej prirodzenosti v boji s mocnosťami zla. Ježiš v tejto ťažkej chvíli veľmi túžil po slovách povzbudenia, ale zakaždým keď prišiel k učeníkom, našiel ich spať.

E.G. Whitová v knihe **Túžba vekov (485)** píše – „Vo chvíľach najťažšej skúšky na pokyn nebeského Otca prichádza za ním mocný anjel, zastávajúci v nebi miesto po Luciferovi, ale nie aby zobral z Kristovej ruky kalich utrpenia, ale aby ho posilnil. Ubezpečil ho o Otcovej bezmedznej láske. Povedal mu, že jeho úsilie prinesie veľký úžitok, že uvidí zástupy zachránených, spasených ľudí. Po tomto povzbudení je Ježiš naplnený pokojom a rozvážnosťou a ide v ústrety k svojmu zradcovi, ktorý je na čele rozbesneného davu, ide neochvejne ako Kráľ, ktorým naozaj je.“

Piatok – 6. deň po sobote

Posilneného Ježiša nezlomila ani nočné výsluchy u Annáša, Kaifáša, či Piláta a Herodesa, Ježiš pokorne prijíma potupu, urážky, bičovanie a nakoniec ukrižovanie, pretože si stále uvedomuje, že jeho obeť bude znamenať záchranu pre celý hynúci svet.

Keď sa chýli k večeru prichádza Jozef z Arimatie a Nikodém, snímu Ježišove telo z kríža a uložia ho do nového kamenného hrobu.

Končí prípravný deň, zapadá slnko a začína sobota, v čase večernej obete, keď mal byť zabitý baránok predstavujúci Krista, sa počuteľne trhá chrámová opona zhora nadol a v chráme nastáva zmätok. Kňazovi vypadne nôž z ruky a baránok uteká preč.

Boží Baránok bol obetovaný – symbol sa stretáva so skutočnosťou.

Prvé 3 dni veľkého týždňa Ježiš prichádza do Jeruzalema a verejne sa predstavuje ako Mesiáš. V ďalších 2 dňoch sa venuje predovšetkým svojím učeníkom, kde im opäť potvrdí, že je zaslúbený Mesiáš a modlí sa k svojmu nebeskému Otcovi. V prípravný deň prebieha vypočúvanie, súd a ukrižovanie Ježiša.

V sobotný deň je ticho, Nebeský Otec sa k Ježišovi nepriznáva.

Sobota - sobotné ticho

Ježiš - Boží syn odpočíva v hrobe. Čo je o tomto dni napísané v Biblii – **Lk.23,56.** – „*Ale v sobotu, podľa prikázania odpočívali.*“

Čo o tomto dni píše **E.G. Whitová**?

Ako odpočívali ženy, o ktorých hovorí Písmo:

„...podľa prikázania odpočívali“ znamená, že nevykonávali žiadnu prácu. V túto sobotu po ukrižovaní Ježiša však nastala iná situácia. Sobotný odpočinok zachovávali len formálne, cítili, že smrťou ich Učiteľa sa stalo niečo významné, ale s určitosťou nevedeli nič povedať. Vnímajú to sobotné ticho a prázdnotu, ktorá sa nedá ničím vyplniť.

Ako odpočívali učenici:

Peter, sa hanbil sám pre sebou a ťažko sa mu rozprávalo o tom, čo sa udialo deň predtým. Ostatní učenici boli „krajne zmalomyselnení“, ich nádej a viera, ktorú vkladali do svojho Učiteľa, v tom, že Kristus sa stane pozemským kráľom v Izraeli a oni budú mať „teplé miestečka po pravici a ľavici“ sa zrútila. Zrejme každý z nich utiekol do svojho sveta. Učenici nebrali do úvahy Ježišove slová o tom, že na tretí deň vstane z mŕtvych.

Aká bola situácia v nebi:

Boží Syn je v hrobe. Pán Boh tento deň k nikomu neprehovoril aspoň v Biblii o tom nie je žiadny záznam. Nebeský Otec veľmi dobre vedel, kedy má byť Ježiš vzkriesený, no nemohol porušiť zákon, ktorý vydal jeho Syn, nemohol urýchliť jeho vzkriesenie, hoci bol Bohom; čakal, kým sa naplní čas.

Pravdepodobne ani anjeli nespievali oslavné žalmy na Ježiša, kým nebol vzkriesený. V tú sobotu panovalo v nebi ticho.

Aplikácia do života :

My súčasní kresťania 21. stor. vieme ako to dopadlo, vieme, že po sobotnom tichu prišiel nový deň, keď hrob bol prázdny a všetci (okrem niektorých duchovných vodcov Izraela) sa radovali zo vzkriesenia Ježiša. My dnes neberieme to ticho soboty tak tragicky.

Skúsme sa však vžiť do situácie učeníkov, nasledovníkov Ježiša Krista v to sobotné ráno. Skúsme hľadať aj v tomto Božom mlčaní odpoveď, na niektoré aktuálne otázky.

Možno práve teraz niektorí zápasíme s problémom, na ktorý nemáme riešenie, keď nám na naše otázky prečo, ako dlho ešte, Pán Boh neodpovedá.

Sme v situácii, keď sa nám nechce nič hovoriť, nič robiť, ani spievať?

Takáto zmalomyselňujúca situácia môže nastať v živote každého z nás, a nemusí to byť len odchod, úmrtie niekoho blízkeho, kedy my ľudia nemáme na to žiadne riešenie. Aj my môžeme prežívať problémy, na ktoré nevidíme riešenie, a nech máme vieru akúkoľvek silnú, nevieme, čo bude zajtra, pozajtra, o týždeň či o mesiac. Pán Boh nám určite v jeden deň dá odpoveď, ukončí skúšku, pripraví riešenie, ale dnes nevieme, kedy to nastane.

Sobotné ticho trvalo cca 36 hod., ale pre učeníkov, pre tých, ktorí milovali svojho Majstra to bola najdlhšia sobota v živote.

Sobotné mlčanie môže byť pre nás poučením, ale aj povzbudením.

Poučením, že Pán Boh nemusí na naše otázky, modlitby dať okamžité odpoveď a to ani vtedy, keď sa s nami za to modlí celá skupina, či zbor. Ak tejto skúšky neboli ušetrení ani učeníci, je pravdepodobné, že aj my môžeme v našich životoch zažiť to ťaživé ticho, keď Pán Boh neodpovedá.

Povzbudením, že po šoku z Veľkého Piatku prichádza cez „sobotné ticho“ nedeľná radosť zo vzkriesenia.

Tak ako Ježiš neraz povzbudzoval učeníkov, že síce musí umrieť, ale na tretí deň vstane z mŕtvych, aj pre nás má Ježiš slová povzbudení, ktoré majú večnú platnosť pre každého z nás, na ktoré nemáme zabúdať, nech by okolnosti okolo nás boli akokoľvek beznádejné a pre nás neriešiteľné. Ježiš hovorí:

Nebojte sa! A hľa, ja som s vami po všetky dni až do skonania sveta.

Amen